

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι' έννιακόσα κι' ένα
κι' όλο τὰ συνειθισμένα.

Δέκατον κι' έβδομον μετρούντες χρόνον
'στίην γίν' εδρεύομεν τών Παρθενώνων.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εθείας πρós έμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—δ' κ' τώ φράγμα ε'ίγαι μόνο.
Γιά τὰ ξένα όμως μέρη—δέκα φράγμα και 'σ' τó χέρι.

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εμούσου τσελεπή
ότι πωλοόμεν σώματα «Ρωμηού» άνελλιπή
πρós δύο εικοσάφραγμα, κι' όποιος άπ' έξω θέλει
δέν θά πληρώνη δι' αυτά Ταχυδρομείων τέλη.

Δεκαεπτά Φλεβάρη
και κόκκινο χαβιάρι.

Εικοσιπέντε σύν έπτακόσα,
πάνε και μπόλοι και γλέντια τόσα.

**Σοβαρά Σαρακοστή,
δέξοθε γονατιστοί.**

Σαρακοστή...βαρυβογγά κι' ό γέρο-Ψηλορείτης,
άναβολή πρós τó παρόν 'στίην ένωση της Κρήτης,
μήτε Στρατός 'Ελληνικός μ' 'Ελληνική παντιέρα
δέν στίλλει' εκεί πέρα.

Τραγουόδια μόν τονίσετε γι' αυτό λυπητέρά,
μή τó κολάει θά γενή κι' εκείνη μιά φορά.
Θάρρος λοιπόν κι' ύπομονη, μη δείξετε θυμόν...
Κύριοι τών Δυνάμεων, γενήτε μεθ' ήμών.

Τού Καρναβάλου 'πέρασαν διαφροσιφείς άγώνες
κι' άς μάθωμε τί γίνονται κι' όι καψο-Μακεδόνες.
'Ελύσαθε μαζί μ' αυτούς ή φάρα τών Βουλγάρων,
και φορτωμένους με κοντούς Καρναβαλο-λαθάρων
φωναίει κόσμος μασκάρης και χαρτοπουλεδών:
'Κύριοι τών Δυνάμεων, γενήτε μεθ' ήμών».

Τρώτε κουκι και ταραμά, φασιόλι και λαγόνα...
μάς ήλθε κι' ή Μαντάμ 'Αντάμ, φιλέλλην Παρισιάνα,
νά 'δῆ τὰ τόσα άρχαία μας, τó κάλλος τούρανού...
και σύ, Γαλλίς Μαντάμ 'Αντάμ, μή τούς Ρωμηούς γενού.

'Ηλθε κι' ό Πάτερ Λαζών
και πλήθος έτρεξε χαζών,
όχι γιανί Φραγκόπαππας διαβουλιεΐται πρώτος
και μελιρρῶτος όμιλει, περιφραδός κι' εύγλωττός,
άλλά γιανί μάς έρχεται μίσ' από τὰ Παρίσια
και ξέρει κάτι Γαλλικά...ψυχή μου 'σ'τὰ Πατήσια.

Πάτερ ήμών 'Γάκινθε, που θάλλεις 'στους λειμώνες,
γενού και σύ με τούς Ρωμηούς και νύν και 'στους αιώνας!

**Φασουλής και Πεικέτος,
ό καθένας νέτος σκέτος.**

Νά κι' εκείνοι, νά κι' αυτοί,
να και τόσαι μασκάραιες,
σκαρωθήτε, κομρεΐ,
πού 'γμιόσατε τής στρατίας.

Γκρεμισθήτε, Πιερότοι
κι' άρματα τών Διονύσιων,
παύσετε, σφραγίστε κρότοι
κι' όγκανίσματα μεθύσιων.

Κάθε πνεύμα πονηρόν
της κραϊνάλης, τών χορών,

